

DECIZIE

25 mai 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd recursul declarat de către Vasile Beșleaga,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată de BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA împotriva lui Vitalie Morozan, Ecaterina Beșleaga, Vasile Beșleaga privind transmiterea silită în posesie a bunurilor ipotecate,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care a fost respinsă cererea privind scutirea parțială de la plata taxei de stat și restituită cererii de apel,

a c o n s t a t a t :

La 22 iunie 2012 BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Morozan, Ecaterina Beșleaga, Vasile Beșleaga, solicitînd transmiterea silită în posesiunea BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, pentru comercializare ulterioară și stingerea datoriei la contractul nr.C/07/0013 din 16.02.2007, a bunului ipotecat – ½ cotă-parte din casa de locuit individuală, cu suprafața de 149,6 m.p. și ½ cotă-parte din casa de locuit individuală, cu suprafața de 36,5 m.p., situate în municipiul Chișinău, str. Maria Lătărețu nr.30, cu nr. cadastrale 010051615201 și 010051615202, cu evacuarea concomitentă din imobil a tuturor persoanelor și bunurilor ce le aparțin.

Prin încheierea Judecătoria sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 06 februarie 2014, a fost refuzat în primirea cererii reconvenționale înaintate de reprezentantul lui Vasile Beșleaga.

Prin hotărîrea Judecătoria sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 07 mai 2015, a fost transmis silit în posesiunea BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, pentru comercializare ulterioară și stingerea datoriei la contractul nr.C/07/0013 din 16.02.2007 a bunului ipotecat – ½ cotă-parte din casa de locuit individuală, cu suprafața de 149,6 m.p. și ½ cotă-parte din casa de locuit

individuală, cu suprafața de 36,5 m.p., situate în municipiul Chișinău, str. Maria Lătărețu nr.30, cu nr. cadastrale 010051615201 și 010051615202, cu evacuarea concomitentă a pîrîților Morozan Vitalie, Beșleaga Ecaterina, Beșleaga Vasile din imobilele respective și a bunurilor ce le aparțin acestora. A fost încasat în mod solidar de la Morozan Vitalie, Beșleaga Ecaterina și Beșleaga Vasile în beneficiul BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 702,50 (trei mii șapte sute doi) lei.

La 08 iunie 2015 Vasile Beșleaga și Ecaterina Beșleaga au contestat cu apel hotărîrea Judecătoriei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 07 mai 2015 și încheierea Judecătoriei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 06 februarie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Vasile Beșleaga și Ecaterina Beșleaga și s-a acordat termen pînă la 27 ianuarie 2016 pentru a prezenta apelul motivat și dovada de plată a taxei de stat în mărime de 2 777 (două mii șapte sute șaptezeci și șapte) lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 a fost respinsă cererea înaintată de reprezentantul Oleg Mîța, în interesele apelanților Ecaterina Beșleaga și Vasile Beșleaga, privitor la scutirea parțială de la achitarea taxei de stat pentru apelul depus. A fost restituită apelanților Vasile Beșleaga și Ecaterina Beșleaga cererea de apel.

La 11 februarie 2016 Vasile Beșleaga a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, solicitînd casarea încheierii recurate ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, abia la 27 aprilie 2016, Vasile Beșleaga a depus cerere de recurs motivată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, indicînd că este în imposibilitate de a achita taxa de stat din cauza stării financiare precare, ori este pensionar și venitul acestuia constituie doar 861 lei.

Susține că a prezentat probe în susținerea acestor argumente, însă instanța de apel a omis aceste argumente.

La 23 mai 2016 BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA a depus referință la recursul declarat de Vasile Beșleaga, solicitînd respingerea cererii.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în recurs și prevederile Legii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Beșleaga este neîntemeiat și necesită a fi respins, din următoarele motive.

În speță, la 08 iunie 2015, Vasile Beșleaga și Ecaterina Beșleaga au contestat cu apel hotărîrea instanței de fond (f.d.123).

Conform art.364 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Conform art.365 alin.(1) lit.d) din Codul de Procedură Civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Se cere a fi precizat că, cererea de apel din 05 martie 2015 a fost depusă fără indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și în lipsa dovezii de plată a taxei de stat (f.d.123).

Conform art.368 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În acest sens, instanța de apel, ghidându-se de prevederile legale citate supra, în mod just a dispus de a nu da curs cererii de apel, în condițiile în care nu au fost respectate exigențele stabilite de lege.

Ulterior, instanței de apel i-a fost prezentată cererea de apel motivată și înaintat un demers privind scutirea parțială de la plata taxei de stat.

Conform art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Se cere a fi precizat că scutirea de la plata taxei de stat, prin prisma art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, este un drept al instanței de judecată, dictat de capacitatea reală a justițiabilului de a achita taxa de stat calculată conform Legii taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992, capacitate care urmează a fi apreciată de către instanță și care urmează a fi nemijlocit reflectată de probele anexate la dosar în acest sens.

Colegiul atestă faptul că, la materialele dosarului, întru argumentarea temeiniciei cererii de scutire de la plata taxei de stat s-a invocat doar că Vasile Beșleaga este pensionar.

În acest sens Colegiul reține că recurentul nu a prezentat probe suficiente în vederea determinării situației materiale reale a acestuia și determinării imposibilității de a suporta cheltuielile vizate de plata taxei de stat sau caracterul excesiv al acesteia comparativ cu veniturile lui Vasile Beșleaga.

De altfel, CtEDO a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției și impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy –Miloslavsky vs. Regatul Unit), urmează a fi una justificată, generată de

situația celui ce recurge la calea de atac, dar și conformă normelor care guvernează accesul la justiție.

Reieșind din prevederile art.85 și art.118 din Codul de Procedură Civilă, urma ca instanței de judecată să-i fi fost administrate probe care ar evidenția toate bunurile mobile și imobile deținute cu drept de proprietate, precum și veniturile lui Vasile Beșleaga, care urmau să confirme imposibilitatea achitării taxei de stat, însă acesta a evitat să probeze acele circumstanțe care fac imposibilă achitarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel în mod just a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat, nefiind justificată necesitatea scutirii de la plata taxei de stat, în condițiile în care nu s-a confirmat imposibilitatea achitării taxei de stat de către Vasile Beșleaga.

Abordarea recurentului privind lipsa mijloacelor financiare a fost formulată în mod evaziv și incomplet și nu poate fi reținută întru determinarea situației materiale reale.

În aceste condiții, Colegiul apreciază recursul declarat de Vasile Beșleaga ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, ori încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 este întemeiată și justificată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, reținute în mod corect de instanța de judecată, motiv pentru care încheierea recurată urmează a fi menținută.

Conform art.427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit.a), art. 428 din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Vasile Beșleaga.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată de BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA împotriva lui Vitalie Morozan, Ecaterina Beșleaga, Vasile Beșleaga privind transmiterea silită în posesie a bunurilor ipotecate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

